

σῆσας μακρὰν νόσον¹⁶⁰, ὡς ἀνέβρωσεν¹⁶¹, Οὐδέν, ἔφη, χειρόν¹⁶² ὑπέμνησε γὰρ ἡμᾶς ἡ νόσος μὴ μέγα φρονεῖν¹⁶³, ὡς ὄντας θνητούς. — Τὸ κάλλος ἡ χρόνος ἀνῆλωσεν¹⁶⁴, ἡ νόσος ἐμάρανε. — Πολλὰ λυπηρὰ δ' βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει. — Μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε λήσειν. — Ἀμείνων ἐστὶ τοῦ ὄντος¹⁶⁵ ὁ δυνάμενος γενέσθαι πλούσιος. — Δίκαια δράσας, συμμάχου τεύξῃ θεοῦ. — Ὁ Κάτων¹⁶⁶ ἔλεγε τῶν νέων⁶³ μᾶλλον ἀγαπᾶν²⁸ τοὺς ἐρυθριῶντας ἢ τοὺς ὠχριῶντας. — Πρὸς τοὺς θαυμάζοντας, ὅτι, πολλῶν ἀδόξων ἀνδριάντας ἐχόντων⁴⁰, ὁ Κάτων οὐκ ἔχει· Μᾶλλον, ἔφη¹⁶⁷, βούλομαι ζητεῖσθαι⁴² διὰ τί μου ἀνδριάς οὐ κεῖται, ἢ διὰ τί κεῖται¹⁶⁸. — Ὁ σοφὸς τὰς συμφορὰς ῥᾶον τῶν ἄλλων οἴσει. — Πηγὴ καὶ ρίζα καλοκάγαθιάς¹, τὸ νομίμου τυχεῖν⁶ παιδείας¹⁶⁹. — Μόνος δ' νοῦς παλαιούμενος ἀνθῆσκει καὶ ὁ χρόνος τ' ἄλλα ἀφαιρῶν, τῷ γῆρα προστίθῃσιν τὴν ἐπιστήμην. — Αἰσχρὸν ποιήσας, καὶ τοὺς ἄλλους λάθῃς, σαυτῷ γε συνειδήσεις. — Τὸ τοῖς πολλοῖς¹⁷⁰ ἀρέσκειν⁶, τοῖς σοφοῖς ἐστὶν ἀπαρέσκειν. — Τὸ ψεῦδεσθαι⁶ δουλοπρεπές¹, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις μισεῖσθαι¹⁶ ἄξιον, καὶ οὐδὲ μετρίαις¹⁷¹ δούλοις συγγνωστόν. — Μέγα τεκμήριον εὐφυΐας καὶ ἀρετῆς τὸ εὐλαβεῖσθαι τὴν ἀδοξίαν. — Μέγα¹⁷² τὸ εὐτελὲς καὶ αὐταρκές¹⁷³, ὅτι τῆς ἐπιθυμίας ἅμα καὶ τῆς φροντίδος¹⁷⁴ ἀπαλλάττει τῶν περιττῶν. — Φιλαύτου ἀνδρὸς οὐ φιλοκάλου¹⁷⁵, παντὸς¹⁷⁶ ἀεὶ βέλτιστον ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι. — Τοῖς μὲν διὰ τοῦ ἡλίου πορευομένοις¹⁷⁷ ἔπεται κατ' ἀνάγκην σκιά· τοῖς δὲ διὰ τῆς δόξης βαδίζουσιν ἀκολουθεῖ φθόνος. — Τὸ ἐσθίειν πολλὰ τοὺς μὲν λογισμοὺς ἐξαιρεῖ, καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας, ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος ἐμπύπλησιν. — Ἐμπεδοκλῆς¹⁷⁸ τὴν τῶν Ἀκραγαντίνων¹⁷⁹ τρυφὴν ἰδὼν ἔλεγεν, Ἀκραγαντῖνοι τρυφῶσι μὲν ὡς αὐρίον ἀποθανούμενοι¹⁸⁰, οἰκίας δὲ κατασκευάζονται¹⁸¹ ὡς πάντα τὸν χρόνον¹⁸² βιωσόμενοι. — Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς¹⁸³ εἵπης, ὅτι ἀπώλεσα¹⁸⁴ αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι ἀπέδωκα¹⁸⁵ τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη· τὸ χωρίον ἀφηρέθη· οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπεδόθη. — Οὐ μεθυσθήσῃ, εἰ τοὺς μεθύοντας ἴδῃς οἷα ποιοῦσι. — Τῶν ἀπόντων φίλων⁹ μέμνησο πρὸς τοὺς παρόντας, ἵνα μηδὲ τούτων δοκῇς ἀπόντων ὀλιγωρεῖν. — Γνωθῇ¹⁸⁶ σαυτόν· μὴ πολλὰ λάλει· τὸν τετελευτηκότα μακάριζε· τοὺς πρεσβυτέρους σέβου· ἡ γλῶσσά σου μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ¹⁸⁷. θυμοῦ¹⁸⁸ κράτει, ἀδικούμενος διαλλάσσου, ὑβρίζόμενος δὲ μὴ τιμωροῦ. — Φί-

160) Κ. §. 336. 161) Ἀναβρῶννυμι. 162) Δὲν εἶναι πρὸς βλάβην μου αὐτὸ ὅπου ἔπαθα.

163) Νὰ μὴν ὑψηλοφρονῶν. 164) Ἀντὶ ἀναλίσκει. 165) Ἐκείνου ὅστις εἶναι πλούσιος.

166) Φιλόσοφος Ῥωμαῖος. 167) Ὁ Κάτων ἔφη πρὸς τοὺς θ. 168) Ἀντί: ἀνηγέρθη.

169) Κ. §. 347, δ'. 170) Εἰς τὸν ὄχλον. 171) Δηλ. μὴ λίαν κακοῖς. 172) Ἰπεν. πρᾶγμα ἔστι. 173) Ἀντὶ ἡ εὐτελεία καὶ αὐτάρκεια. 174) Κ. §. 347, δ'. 175) Ἰπεν. ἔργον ἔστι. 176) Ἰπεν. ἀνθρώπου. 177) Κ. §. 340. 178) Σικελικὸς Πυθαγορικὸς φιλόσοφος.

179) Ἀκράγας, πόλις τῆς Σικελίας. 180) Ἀποθνήσκω. 181) Μέσων κατασκευάζουσι διὰ τὸν ἑαυτὸν τῶν. 182) Αἰωνίως. 183) Πράγματος. 184) Ἀπόλλυμι. 185) Ἀποδίδωμι.

186) Γινώσκω. 187) Ἡ γενικὴ διὰ τὴν πρό. 188) Κ. §. 347, ε'.